

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Nouitijs ad professionem recipiendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](#)

mine sumant, antequam illa professionem regularem confecerit.

20 Episcopus præterea tum impensas æstimet, quæ , & in religionis ingressu, & tempore professionis fieri solent pro vestitu, aut pro alijs rebus, ad ipsum pueræ, vel monasterij usum, cōmoditatimve pertinentibus ; tum pecunia etiam summam præscribat, quam pueræ alimento- rum nomine, monasterio det ; nisi census, aut alia bona immobilia, quo- rum anni fructus, eiusdem iudicio, adeo alimenta satis sint, Monas- terio attribuantur .

21 Ea autem omnis pecuniæ summa, eo nomine ab Episcopo decreta, re ipsa apud certum hominem, & virum bonum deponatur, qui, professione confecta, illam statim monasterio tradat, ut decretum est superiori Concilio .

De Nouitijs ad Professionem recipiendis.

S V M M A R I V M .

- 1 Nouitia monialis cuius ætatis ad professionem recipienda .
- 2 Nouitiae professore tempus à Praefecta quando Episcopo significandum ; quodque Episcopi ea in re officium .
- 3 Quo loco, quibus præsentibus, & qua ratione examinanda .
- 4 Eadem ad professionem admittenda, quo ritu utendum, quæque cere- monie adhibendæ . De Puellis ad Relig. admitt. 13.14.
- 5 Professionem facere permittens Praefecta, superioru Regulariæ non explorata nouitia voluntate, examineue adhibito, grauiter plectendi. Inuitam quoque profiteri cogens, excommunicatur. De Puellis ad Re- lig. admitt. 1.
- 6 Professione facta, quod à moniali Monasterio datur, apud quem de- ponendum .
- 7 Nouitia quomodo bonis renunciet .
- 8 Ad professionem non admittenda officium recitare nesciens, & à quo faciendum periculum . 9.
- 9 Suffragijs tacitis nouitia ad professionem admittenda . De Puellis ad Relig. ad . 8.
- 10 Professionis memoria , ut notanda .
- 11 Professionis diei in foresterijs que fieri vetantur .
- 12 Moniales solemniter velandi ritus renovandus .

Non iam ex Tridentini Concilij decreto professio ante decimum sextum annum expletum, & ante annū pro- bationis post suscepsum habitum facta, nulla est, nullā que parit obligationem ; curē Episcopi, ne nouitia ul- la ante illam ætatem, & tempus ad professionem admittatur.

1. De Nouit.
ad profess. re-
cip.
Sess. 25. c. 15.

Pra-

2 Praefecta autem monasterio triginta ante diebus Episcopo significet, quo tempore nouitia professura sit; ut uel ipse, vel, si est impeditus, aliis, cui ille id negotij dederit, nouitiae voluntatem cognoscat: perspiciatque an eiusmodi conditionibus sit, quos monasterij illius, & ordinis regula posulat: an item monasterium idoneum. Ei deinde demonstret, quam gravis ea res sit, quamve multas res tria illarum religionis vota requirant; vt ea antequam ad professionem recipiatur, vinculi uim intelligat, quo se obstringi vult.

Sess. 25. c. 17. Si Praefecta id facere neglexerit, eiusdem Tridentini Concilij decreto ab eius officio tamdiu amoueatur, quod ad Episcopo videbitur.

3 Nouitia ne examinetur intrâ septa monasterij, sed extrâ, in publica eius monasterij Ecclesia, ut libere, & fidenter suam voluntatem exponere possit.

5. Quæ ad Mon. pert. Cùm nouitiae, antea quam professionem præstet, voluntatem Episcopus pro facultate, sibi decreto Tridentino data, explorare volerit, hoc agere ei liceat, loco, ubi crates monasterij sunt; nec propterea à septis alla egrediatur: nisi causa sit, probabilisve eiusdem Episcopi iudicio suspicio, quamobrem potius esse censuerit, ut alio loco eius voluntas perquiratur: tuncque vel in Ecclesiam monasterij exteriorem, vel in alia proximam, prout commodius, decentiusve fieri uiderit, illam perduci iubeat. Qua in Ecclesia, præsentibus matronis duabus, etate gravi bus, honestis, & nouitiae gradu cognitionis, quantum potest propinquioribus, quas ipsa, aut moniales delegerint, eius animum, voluntatemque Episcopus recte indaget, loco paulò remotiori, ita ut, que ad sunt, matrone uidere, non tamen auribus percipere possint in dagationem, responsionemve.

4 Ut & puellis, moniali uestitu induendis, & in admittendis ad professionem nouitijs, unus, idemque ritus ab prouincia Episcopis adhibetur, cùm eius generis regulæ variae illæ quidem, ac plane inter se diversæ, dissimilesque sint; liber de eo ritu, huius Synodi Provincialis autoritate per nos edetur: ad cuius præscriptum omnis ea ratiō in eatur, tūm puellas induendi, tūm nouitias ad professionē admittendi.

5 Si quæ monialium præfecta, earumq; superior Regularis, virginæ aliquam, non explorata per Episcopum illius voluntate, examineve adhibito, religiosum uestitum suscipere, aut professionem confidere permiserit; ab ipso Episcopo severa poena afficiatur.

6 Quod verò professione facta, eleemosynę gratia ad professam sustentandam monasterio datur, id quo tempore puella religionis habitudum suscipiet, apud uirum, monialibus, & earum superiori probatum, deponatur; ut nullo impedimento tūm monialibus presto esse possit.

Sess. 25. c. 16. 7 Nulla autem renunciatio bonis à nouitia fiat; nisi, quemadmodū à Con-

- 3 Concilio Tridentino iussum est, facultate ab Episcopo, uel eius Vicario permisla, ad duos proximos menses ante professionem fiat.
- 8 En quoniam, que moniales, professione facta, uelum suscepunt, quo idque religionis diuinum officium dicere debent; nulla ad professionem admittatur, que congrue legere, & dicere nesciat.
- 9 Id autem experiri debebit is, cuius officium est eas examinari, qui se prelente, eam legere iubebit.
- 10 Professionis autem, & anni, quo facta est, in libro, ad eum usum consecuto, memoria conseruetur, manu eius monialis, que scribere officio fungitur; adhibita subscriptione eius, que professa sit, si modo scribere scuerit; & superioris, qui eam admiserit.
- 11 Quo die puella profiretur, uel monialem habitum induit, in foresterijs, & cibibusque monialium, ab eius propinquis, & amicis conuicia ne fiant, neque bellaria dentur.
- 12 Vbi religiosus iste, & uetus monialis solemniter velandę mos his temporibus antiquatus est, ad pristinum usum, ex ueteri instituto, & ritu reuocetur, dum modò intra monasterium id fiat.

De diuinis Officijs, Precationibus; & Letione Monialium.

S V M M A R I V M:

- 1 Moniales die, noctuque Chorum frequentent.
- 2 Singulae diuinis officijs intersint, & quo habitu.
- 3 Quo sono, cantusue utantur; quasque res precando fugiant.
- 4 Orationem mentalem quando habeant, & que meditentur.
- 5 Diebus festis horam aliqua in lectione consumant.
- 6 Earum libri recognoscendi, & a quibus.
- 7 Scriptoque tantum approbati ad eisdem retinendi.

Vn ad sanctimoniales ualde pertineat laudare assidue Deum cretorem, conseruatorem, & redemptorem mundi, eidem gratias agere & supplicare, ut suam misericordiam omnibus hominibus ad salutem imperiat: idcirco moniales omnes, die, noctuque chorum frequentent: sacrisque officijs distincte, attenteque ab ipsis, & uoce, & pio animi affectu celebrandis, intersint: illis solum exceptis, quarum prefecta iusti impedimenti excusationem acceperit.

Ad sint

1. De diuin.
off. Prec. &
lect. Mor.